

Recenzja „The Myth of National Defense”

Autor: **Hardy Bouillon**

Źródło: mises.org

Tłumaczenie: **Tomasz Kłosiński**

Poniższy tekst jest recenzją zbioru esejów pod red. [Hansa Hermanna-Hoppego](#) pt. [The Myth of National Defense](#), która pierwotnie została opublikowana w języku niemieckim na łamach [Frankfurter Allgemeine Zeitung](#), 5 stycznia 2004 roku.

Libertarianie opowiadają za ideą wolnej konkurencji dlatego, że sprzyja ona efektywnym rozwiązaniom i zapobiega monopolom. Jednakże w kwestii bezpieczeństwa narodowego wielu z nich woli zaufać państwu i pozostawić mu monopol siły. Po przeczytaniu esejów zawartych w zbiorze [The Myth of National Defense](#) dalsze uzasadnianie zaufania do państwa stanie się poważnym wyzwaniem.

Hoppe i inni współautorzy twierdzą, że mitem jest, iż to państwo, a nie rynek jest w stanie lepiej zagwarantować bezpieczeństwo swoich obywateli. Prezentują swoje argumenty w czterech rozdziałach. W pierwszych dwóch analizują osiągnięcia państwa w kwestii bezpieczeństwa z perspektywy teoretycznej i historycznej, natomiast w dwóch pozostałych rozważają rynkowe alternatywy i ich praktyczne zastosowania.

Luigi Bassani oraz [Carlo Lottieri](#) rzucają światło na historię myśli w tej dziedzinie, spoglądają na krytykę państwowego monopolu siły. Przy tym odnoszą się do wcześniejszych esejów niemieckiego socjologa [Franza Oppenheimera](#), belgijskiego ekonomisty [Gustave’a de Molinariego](#) (któremu ten tom jest dedykowany) oraz amerykańskiego ekonomisty [Murraya Rothbarda](#), który wskazywał, iż siła powinna być używana tylko w obronie osób lub własności. „Ale która wojna spełniała ten warunek” (s. 68) — pyta retorycznie.

[Erik Ritter von Kuehnelt-Leddihn](#), Bertrand Lemennicier oraz [Gerard Radnitzky](#) podważają tezę, iż demokracja jest bardziej pokojowa niż inne formy rządu. Historyczne porównanie pokazuje, że monarchia była bardziej pokojowa (Kuehnelt-Leddin) i że wojowniczość demokracji ma swoje korzenie w strukturze

bodźców (Radnitzky). W odniesieniu do minimalizacji ryzyka, zgodnie z logiką konkurencji, lepiej by było, gdyby broń, nawet broń nuklearna, podlegała swobodnemu obrotowi (Lemennicier).

Joseph Stromberg dostarcza wielu przykładów skutecznych systemów prywatnej obrony, na przykład grupy najemników, milicji czy partyzantek, podczas gdy [Larry Sechrest](#) atakuje tezę, iż prywatna marynarka została wyparta przez państwową z przyczyn technologicznych. Przeciwnie, zmiana ta wynikała w dużej mierze z motywów politycznych, co pokazuje [Deklaracja paryska](#) z 1856 roku (s. 272). Wreszcie, Jeffrey Hummel wyjaśnia historycznie skuteczny model tworzenia się państwa przez podbój oraz motywy postępowania ludów podbitych — [efekt gapowicza](#).

Odstraszanie efektem zewnętrznym posiadania broni, który przynosi korzyści także tym, którzy są jej pozbawieni (efekt dyfuzji). O dziwo, według [Waltera Blocka](#), obserwacja ta była wykorzystywana do uzasadnienia tylko państwowego uzbrojenia, a prywatnego nie. Pokazuje on również słabość tezy, iż bezpieczeństwo jest [dobrem publicznym](#), a zatem wymaga monopolu państwa. Według Hoppego, zakładając spójne potrzeby bezpieczeństwa, zniesienie państwa stworzyłoby rynek bezpieczeństwa, w którym różnorodni ubezpieczyciele mogliby chronić przed poszczególnymi rodzajami ryzyka skuteczniej i taniej niż państwo. Jeśli zaś chodzi o reformę polityczną, to tylko secesja może prowadzić do całkowicie wolnego społeczeństwa. Aby jednak utorować drogę secesji, jest jeszcze przed nami wiele przekonywania — mówi [Guido Hülsmann](#).

Zbiorem tych esejów autorzy robią długi krok we właściwym kierunku.